

Karta opisu zajęć - Sylabus			
Państwowa Akademia Nauk Stosowanych im. ks. Bronisława Markiewicza w Jarosławiu			
I. INFORMACJE PODSTAWOWE			
Nazwa zajęć: Logika i erystyka		Cykl kształcenia rozpoczynający się w roku akademickim: 2024/2025	
Nazwa kierunku studiów, poziom i profil kształcenia: Pielęgniarstwo, studia stacjonarne, drugiego stopnia, profil praktyczny			
Język wykładowy: polski		Rodzaj zajęć: zajęcia kształcenia ogólnego	
Rok studiów: I		Semestr: I	
Liczba punktów ECTS przypisana zajęciom: 2		Koordynator zajęć Imię, nazwisko, tytuł/stopień naukowy, adres e-mail: Andrzej Rogalski, prof. ucz. dr hab., andrzej.rogalski@pansjar.edu.pl	
Jednostka organizacyjna: Wydział Ochrony Zdrowia			
FORMA PROWADZENIA ZAJĘĆ I LICZBA GODZIN			
Ogólna liczba godzin zajęć dydaktycznych na studiach stacjonarnych i niestacjonarnych z podziałem na formy:			
Studia stacjonarne		Studia niestacjonarne	
Wykład:		Wykład:	
Ćwiczenia:	30	Ćwiczenia:	
Laboratorium:		Laboratorium:	
Lektorat:		Lektorat:	
Projekt:		Projekt:	
Zajęcia praktyczne:		Zajęcia praktyczne:	
Seminarium:		Seminarium:	
Zajęcia terenowe:		Zajęcia terenowe:	
Praktyki zawodowe:		Praktyki zawodowe:	
Inna forma (jaka):		Inna forma (jaka):	
RAZEM:	30	RAZEM:	
II. INFORMACJE SZCZEGÓŁOWE			
Wymagania wstępne i dodatkowe: Znajomość matematyki na poziomie szkoły średniej.			
Cel (cele) kształcenia dla zajęć: Zapoznanie studenta z głównymi pojęciami, problemami i osiągnięciami logiki i metalogiki. Wychowanie u studenta umiejętności rozwiązywania zadań z logiki. Zapoznanie studenta z głównymi pojęciami, problemami i osiągnięciami erystyki jako teorii argumentacji i sztuki prowadzenia dyskusji			
EFEKTY UCZENIA SIĘ OKREŚLONE DLA ZAJĘĆ I ICH ODNIESIENIE DO EFEKTÓW UCZENIA SIĘ OKREŚLONYCH DLA KIERUNKU STUDIÓW			
Efekty uczenia się określone dla zajęć w kategorii wiedza, umiejętności oraz kompetencje społeczne oraz metody weryfikacji efektów uczenia się			
UWAGA: Dzielimy efekty uczenia się określone dla zajęć na kategorie wiedzy, umiejętności i kompetencji społecznych. Określone dla zajęć efekty uczenia się nie muszą obejmować wszystkich trzech kategorii i zależą one od formy zajęć.			

Symbol efektów uczenia się określonego dla zajęć*	Treść efektu uczenia się. Po zakończeniu zajęć i potwierdzeniu osiągnięcia efektów uczenia się, student w kategorii:	Odniesienie do efektów uczenia się określonych dla kierunku studiów (symbol efektów uczenia się)
Wiedzy - zna i rozumie		
W_01	Student zna podstawowe pojęcia filozoficzne i logiczne, podstawowe typy wyrażen, opanował główne sposoby uzasadniania twierdzeń i główne typy wiedzy oraz rozumie ich specyfikę	K_W08
W_02	Student zna i rozumie podstawowe zasady budowy i własności teorii oraz znaczenie i sposób dowodzenia głównych twierdzeń imitacyjnych.	K_W08
W_03	Student zna i rozumie główne pojęcia i problemy dotyczące rachunku nazw, relacji semantycznych, syntaktycznych i pragmatycznych	K_W08
Umiejętności - potrafi		
U_01	Student potrafi analizować proste rozumowania, ustalając ich strukturę i oceniając poprawność.	K_U12
U_02	Student umie rozwiązywać najprostsze zadania w zakresie wybranych logik nieklasycznych.	K_U12
U_03	Student umie rozpoznawać i charakteryzować podstawowe błędy logiczne.	K_U12
Kompetencji społecznych - jest gotów do		
K_01	Praca w grupach ćwiczeniowo-badawczych w różnych rolach.	K_K02

UWAGA!

Zaleca się, aby w zależności od liczby godzin zajęć, liczba efektów uczenia się zawierała się w przedziale: 3-7, ale są to wartości umowne.

TREŚCI PROGRAMOWE I ICH ODNIESIENIE DO FORM ZAJĘĆ I METOD OCENIANIA

Treści programowe (uszczegółowione, zaprezentowane z podziałem na poszczególne formy zajęć, tj. wykład, ćwiczenia, laboratoria, projekty, seminaria i inne):

Symbol treści programowych	Opis treści programowych	Forma zajęć	Metody dydaktyczne prowadzenia zajęć umożliwiające osiągnięcie założonych efektów uczenia się *	Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się przypisanych do zajęć #
ćwiczenia				

TP-01	Budowa rachunku logicznego, pojęcie interpretacji i modelu. Wybrane pojęcia z teorii mnogości, algebry i arytmetyki. Klasyczny rachunek zdań. Logika pierwszego rzędu, teoria identyczności, logika wyższych rzędów. Logika a arytmetyka, problem adekwatności i rozstrzygalności.	ćwiczenia	Ćwiczenia: pogadanka, elementy wykładu konwersatoryjnego i problemowego, burza mózgów	Test zaliczeniowy
TP-02	Znaczenie nazwy, desygnat i denotacja. Zależności pomiędzy zakresami nazw. Treść nazwy oraz zbiór cech charakterystycznych. Podział logiczny i jego cechy.	ćwiczenia	Ćwiczenia: pogadanka, elementy wykładu konwersatoryjnego i problemowego, burza mózgów	Test zaliczeniowy
TP-03	Budowa, rodzaje i własności wnioskowania, poprawność wnioskowania i błędy we wnioskowaniu. Wynikanie logiczne, sprzeczność i zależności pokrewne.	ćwiczenia	Ćwiczenia: pogadanka, elementy wykładu konwersatoryjnego i problemowego, burza mózgów	Test zaliczeniowy
TP-04	Geneza logik nieklasycznych. Logika w sporach filozoficznych i światopoglądowych, wybrane logiki nieklasyczne.	ćwiczenia	Ćwiczenia: pogadanka, elementy wykładu konwersatoryjnego i problemowego, burza mózgów	Test zaliczeniowy
TP-05	Budowa i własności teorii, teorie pierwszego rzędu, aksjomatyzacja, dowodzenie, definiowanie.	ćwiczenia	Ćwiczenia: pogadanka, elementy wykładu konwersatoryjnego i problemowego, burza mózgów	Test zaliczeniowy
TP-06	Podstawowe pojęcia teorii argumentowania. Figury retoryczne. Erystyka A. Schopenhauera.	ćwiczenia	Ćwiczenia: pogadanka, elementy wykładu konwersatoryjnego i problemowego, burza mózgów	Test zaliczeniowy
TP-07	Ch. Perelman – „Nowa retoryka”.	ćwiczenia	Ćwiczenia: pogadanka, elementy wykładu konwersatoryjnego i problemowego, burza mózgów	Test zaliczeniowy
TP-08	Współczesne logiczne teorie argumentacji.	ćwiczenia	Ćwiczenia: pogadanka, elementy wykładu konwersatoryjnego i	Test zaliczeniowy

			problemowego, burza mózgów	
<p>Metody weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć, powinny być zróżnicowane w zależności od kategorii, tj. inne dla kategorii wiedza i inne dla kategorii umiejętności i kompetencje społeczne.</p> <p>Dla wykładu:</p> <p>* np. wykład podający, wykład problemowy, ćwiczenia oparte na wykorzystaniu różnych źródeł wiedzy</p> <p># np. egzamin ustny, test, prezentacja, projekt</p> <p>Zaleca się podanie przykładowych zadań (pytań) służących weryfikacji osiągnięcia efektów uczenia się określonych dla zajęć.</p>				

ZALECANA LITERATURA (w tym pozycje w języku obcym)

Literatura podstawowa (powinna być dostępna dla studenta w uczelnianej bibliotece):

1. L. Borkowski, Wprowadzenie do logiki i teorii mnogości, Lublin: TN KUL, 1991.
2. J. Jadacki, Polish Analytical Philosophy, Warszawa: Wydawnictwo Naukowe „Semper”, 2009

Literatura uzupełniająca:

1. T. Batóg, Podstawy logiki, Poznań: Wydawnictwo Naukowe UAM, 2003.
2. S. Haack, *Philosophy of Logics*, Cambridge, Mass: Cambridge University Press, 2007.
3. A.K. Rogalski, *Logika języka a gramatyka. Gramatyka spekulatywna a wybrane współczesne teorielingwistyczne*, Lublin: Wydawnictwo KUL, 2012.

III. INFORMACJE DODATKOWE

BILANS PUNKTÓW ECTS

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (godziny)

Forma aktywności	Liczba godzin *
Godziny zajęć (według harmonogramu) z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia	30
Praca własna studenta	20
SUMA GODZIN:	50

OBCIĄŻENIE PRACĄ STUDENTA (punkty ECTS)

		Liczba punktów ECTS	
SUMARYCZNA LICZBA PUNKTÓW ECTS PRZYPISANYCH DO ZAJĘĆ	Praca studenta wymagająca bezpośredniego kontaktu z nauczycielem akademickim lub inną osobą prowadzącą zajęcia	Ogółem: 2	1,2
	Praca własna studenta		0,8

* godziny lekcyjne, czyli 1 godz. oznacza 45 min;

OPIS PRACY WŁASNEJ STUDENTA:

Praca własna studenta musi być precyzyjnie opisana, uwzględniając charakter praktyczny zajęć. Należy podać symbol efektu uczenia się, którego praca własna dotyczy oraz metody weryfikacji efektów uczenia się stosowane w ramach pracy własnej.

Przykładowe formy aktywności: (1) przygotowanie do zajęć, (2) opracowanie wyników, (3) czytanie wskazanej literatury, (4) napisanie raportu z zajęć, (5) przygotowanie do egzaminu, (6) opracowanie projektu.

Praca własna studenta musi być precyzyjnie opisana, uwzględniając charakter praktyczny zajęć. Należy podać symbol efektu uczenia się, którego praca własna dotyczy oraz metody weryfikacji efektów uczenia się stosowane w ramach pracy własnej.

Przykładowe formy aktywności: (1) przygotowanie do zajęć, (2) opracowanie wyników, (3) czytanie wskazanej literatury, (4) napisanie raportu z zajęć, (5) przygotowanie do egzaminu, opracowanie projektu.

Praca własna studenta opiera się głównie na przygotowaniu do każdorazowych zajęć, włączając w to przeczytanie wskazanych fragmentów literatury przedmiotu (W_01-W_03; U_01-U_03). Każda z podanych powyżej jednostek ćwiczeniowych dla każdej TP: TP-01-TP-08 kończy się testem (kolokwium sprawdzającym).

KRYTERIA OCENIANIA
Ocena kształtująca: Istotną rolę posiada ocena pozytywna otrzymana z testu kończącego każdorazową jednostkę TP.
Ocena podsumowująca: Zaliczenie - na wysokość otrzymanej oceny końcowej ma wpływ ocena testów zposzczególnych jednostek TP.
INFORMACJA O PRZEWIDYWANEJ MOŻLIWOŚCI WYKORZYSTANIA KSZTAŁCENIA NA ODLEGŁOŚĆ

.....
(data, podpis Koordynatora
odpowiedzialnego za zajęcia)

.....
(data, podpis Dziekana Wydziału/
Kierownika Jednostki Międzywydziałowej)

.....
(data, podpis Kierownika Zakładu)